

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 288-1907)

Originalt emne

Tangansamlinger

Uddrag fra byrådsmødet den 29. august 1907 - side 11

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 288-1907)

Indstilling fra Skovudvalget om Fjernelse af den raadne Tang ud for Dalgasavenuen :

Formanden meddelte, at da baade Havneingeniøren og Stadsingeniøren saa vel som Udvalget havde været i Tvivl om, hvad der kunde gøres for at hindre Tangsamlinger, havde man hidtil indskrænket sig til stadig at fjerne den inddrevne Tang. Nu forelaa der imidlertid fra de to Ingeniører en Indstilling, der væsentlig gik ud paa, at der skulde bygges en Mur langs Kysten. Efter Murens Beskaffenhed vilde Udgiften blive 5000 eller 4000 Kr.

Den naturlige Tilsanding vilde dog maaske til Foraaret være saa vidt fremskreden, at det vilde være unødvendigt at foretage de af Ingeniørerne foreslaaede Arbejder, men da Udvalget ikke var klar over, hvad der var det bedste, henstillede det Sagens Afgørelse til Byraadet.

Filtensborg mindede om, at der de 3 sidste Aar var ofret ret betydelige Summer paa at fjerne Tangen. Vel var der sket en Tilsanding, men det var længere ude; i selve Krogen var der ingen Tilsanding, og det var fra Tangen i denne, at Stanken kom.

Ingeniørernes Forslag var sikkert meget praktisk, men ogsaa ret kostbart, og han vilde derfor anbefale, at man gjorde et Forsøg med at opføre en Dæmning eller Mur tværs over Krogen. Udgiften derved vilde blive 1600 Kr., idet Muren skulde være 200 Alen lang og kostede 8 Kr. pr. Alen.

Simonsen mente det godt gjort ved Erfaring, at der foregik en Tilsanding ved Krogen, og ansaa det derfor for heldigst at se Tiden an.

En Mur eller et Plankeværk et Stykke ude fra Strandbredden vilde se stygt ud og tage det naturlige fra Stranden, og indenfor Muren vilde der snart dannes en Mødding, hvis man da ikke fyldte op. Skønt Muren vilde blive meget kostbar, havde man ingen Garanti for, at den bragte noget Resultat, og Sandsynligheden talte for, at Efteraarsstormene vilde kaste Tangen over den.

Han vilde derfor anbefale, at man indskrænkede sig til ved noget Fyld at hjælpe lidt paa Tilsandingen.

Vestesen troede det rettest at følge Hr. Filtenborgs Forslag, som sikkert vilde løse Spørgsmaalet. Paa flad Strand vilde Tangen snart være vaad og snart tør, og derved var det Stanken kom.

Under Forudsætning af, at Muren blev opført af Beton, kunde han anbefale, at man anvendte de til Raadighed staaende 4000 Kr. til et Forsøg paa at løse Opgaven i den af Ingeniørerne og Hr. Filtenborg antyde Retning.

Jakob Jensen troede ikke, en Mur vilde hjælpe, med mindre den blev opført helt ude paa Revlen, og saa kunde den ikke opføres uden meget stor Bekostning.

Han kunde tænke sig, at Revlen voksede, og at man fyldte op inden for den; maaske burde man forsøge med Fyld fra de Bygninger, der blev opført i Marselisborgkvarteret. Ved den Fremgangsmaade høstede man Erfaring, og saa kunde man til Foraaret tage Sagen op igen.

Simonsen ønskede oplyst, om det var Meningen at fylde op indenfor Muren, for hvis det var Tilfældet, kunde han ikke godt gaa med til Forslaget, da Stranden saa vilde blive ødelagt.

Nørgaard betonedede Nødvendigheden af at faa Spørgsmaalet løst inden Udstillingen 1909. Han kunde ikke overse Konsekvenserne af Forslaget og vilde meget beklage, om Stranden kom væk, men maatte dog foretrække dette fremfor de idelig stinkende Tangsamlinger.

Han havde faaet det Indtryk, at der i selve Krogen ikke foregik nogen Tilsanding, men han kunde som rent midlertidig Foranstaltning slutte sig til Hr. Simonsens Forslag om at gøre et Forsøg med ved lidt Hjælp at faa Hullet fyldt ad naturlig Vej. Hvis man straks begyndte at køre Fyld paa, kunde man til Foraaret se, om det var den rigtige Fremgangsmaade, ellers

stod man til den Tid lige saa ukyndig som nu.

Magnus Nielsen havde for flere Aar siden henstillet, at der ikke blev taget Grus ved Stranden, men havde da faaet til Svar, at Grussalget var en Indtægtskilde. Fra denne Bortførsel af Grus stammede hele Miseren.

Da det ikke vilde vare længe, inden man savnede en Losseplads for Fyld, kunde man maaske løse Spørgsmaalet ved at anlægge en Barriere af Søsten paa Revlen og anvende Fylden indenfor. Derved vilde der sikkert skaffes en Forstrand. Selv om der skulde ofres nogle tusinde Kroner, vilde de være godt udgivet, og der vilde være skaffet en god Plads til Opfyldning.

Filtensborg hævdede, at der ikke var blevet solgt Strandgrus, siden Molen blev bygget, og før den Tid var der ingen Tangsamling paa det omtalte Sted.

Han kunde godt gaa med til at gøre et Forsøg med Opfyldning, selv om man ikke byggede nogen Mur, men efter Ingeniørernes Mening fik man ingen Fornøjelse af det.

Jakob Jensen vilde foreslaa, at man foreløbig indskrænkede sig til at modtage Fyld paa det omtalte Sted og saa saa Tiden an til Foraaret.

Simonsen havde været af den Anskuelse, at Stadsingeniøren mente, at der skete en Tilsanding i Krogen.

Filtensborg indrømmede, at det maaske kun var Havneingeniøren, der holdt paa, at der ingen Tilsanding skete. Han troede ikke, at Fylden fra Byggepladserne vilde forslaa.

Nørgaard mente ligeledes, at der maatte mere Fyld til.

Formanden kunde ikke tro, det kunde koste meget at faa det omtalte Hul fyldt.

Simonsen paapegede, at Tilsandingen skete fra Syd, og tilraadede atter at hjælpe lidt paa denne ved at føre Fyld paa. Man fik i alt Fald Erfaring for, hvor Strømmen førte Fylden hen.

Det vedtoges at bemyndige Udvalget til i Løbet af Vinteren at lade den Fordybning, der findes umiddelbart Syd for den ny Havnemole, udfylde i en Strækning af indtil ca. 200 Alen, medens de øvrige foreslaaede Foranstaltninger opsættes i hvert Fald indtil Foraaret.